

## Ființa cerească

Nicolae Nistor

---

FIINȚA CEREASCĂ...

autor Nicolae Nistor

Așa au adormit copacii cu liniștea din noi,  
puteai să fugi de mine în toamna aceea știrbă  
când te-am rugat să mă iubești  
după o viață în care ai iubit pe altcineva...  
Niciodată nu am ascuns paltonul  
din care îți citeam scrisorile.  
Inundat de zăpadă,  
atâta frig agățat de ferestre  
luminate de sori iubitori și calzi  
eu... singuraticul de lângă felinarul spart,  
niciodată viața nu mi-a dat ce voiam...  
Te-am smuls și pe tine ca un hoț de flori,  
m-am epuizat în lecturi cu centauri,  
cu nemuritoare care îți semnav.  
Până și cariatidele astea îți seamănă.  
Așa este fiecare zi din viața mea pierdută  
în care trăiesc,  
încă trăiesc tras de mânecă de copii,  
tras de mânecă de viață,  
în care văd o femeie care îmi spune ceva,  
iar eu te privesc în gol peste altă ființă cerească.